Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26055
Copyright: Admont, Benediktinerstift

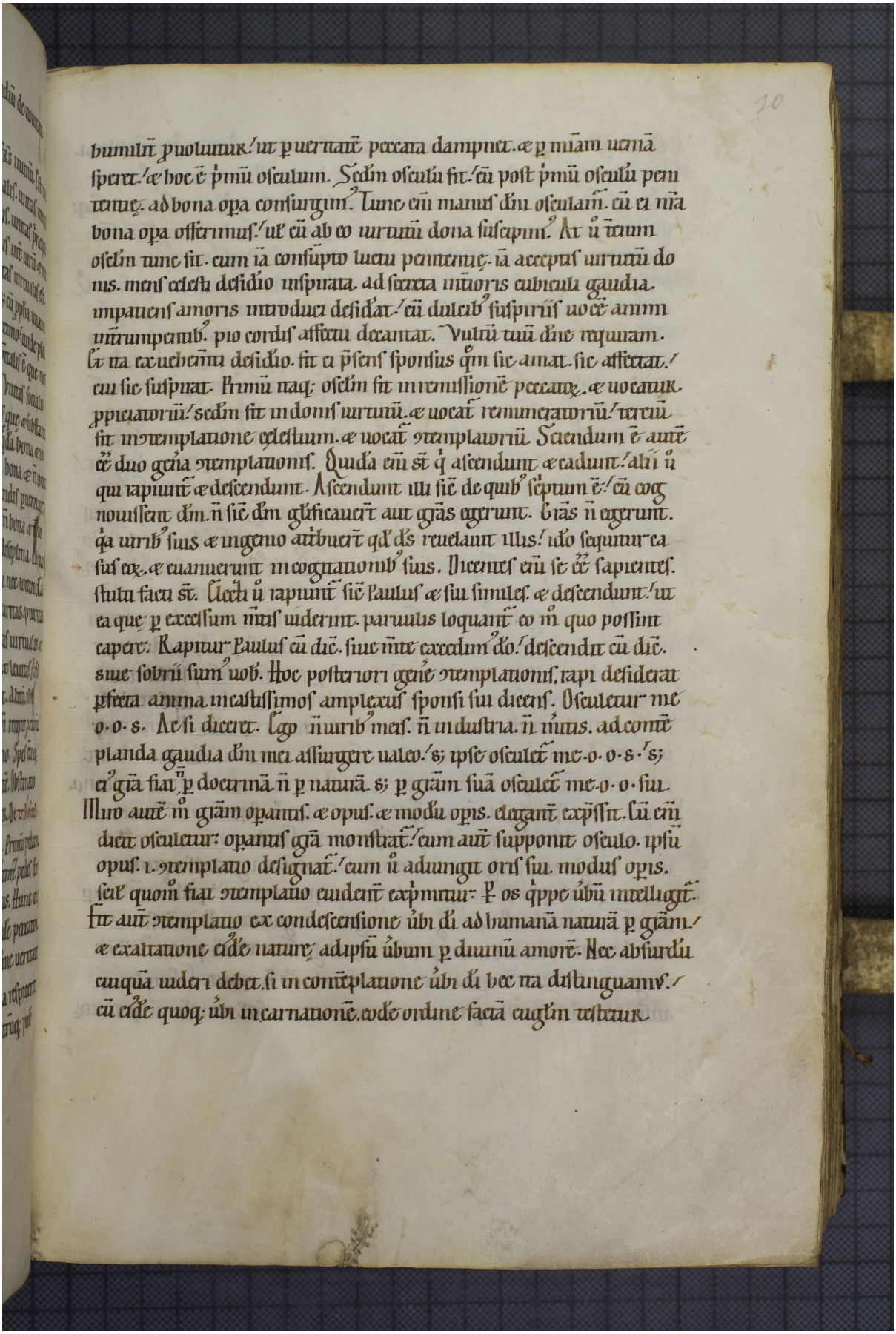

30

humilitē p uolutatis/ ut p uerniatē peccata dampnet. æ p mīam uenīā
spert/ æ hoc ē p̄mū osculum. Sēdm osculū fit/ cū post p̄mū osculū pen
tentię. ad bona opa consurgim⁹. Tunc cū manus dīni osculam̄. cū ei nīa
bona opa offerimus/ ul cū ab eo uirtutū dona suscipim⁹. At ū tātum
osculū tunc fit. cum iā consupto luctu penitentię. iā accepis uirtutū do
nis. mens celesti desidio inspirata. ad secreta mīoris cubiculi gaudia.
impatiens amoris introduci desidat/ cū dulcib⁹ suspiriis uocē animi
interrumpentib⁹. pio cordis affectu decantat. Vultū tuū dīne requiram.
Et ita excuberātia desidio. fit ei p̄sens sponsus q̄m sic amat. sic affectat/
cui sic suspirat. Primū itaq; osculū fit in remissionē peccatorē. æ uocatur
ppiciatorīū/ sēdm fit in donis uirtutū. æ uocat̄ remunerationīū/ tertiū
fit in contemplatione celestium. æ uocat̄ contemplationīū. Secundum ē autē
cē duo genia contemplationis. Quida ēn st q̄ ascendunt æ cadunt/ alii ū
qui rapiunt̄ æ descendunt. Ascendunt illi sic̄ de quib⁹ scptum ē/ cū cog
nouissent dīm. n sic dīm glificauerūt aut grās egerunt. Grās n egerunt.
q̄a uirtib⁹ suis æ ingenio attribuerūt q̄d ds reuelauit illis/ ido sequitur ea
sus ex. æ euanuerunt in cogitationib⁹ suis. Dicentes ēn se cē sapientes.
stulti facti st. Recti ū rapiunt̄ sic̄ paulus æ sui similes. æ descendunt/ ut
ea quę p excessum mētis uiderunt. paruulis loquant̄ eo m̄ quo possint
capere. Raptus paulus cū dic̄. siue mēte excedim⁹ do/ descendit cū dic̄.
siue sobrii sum⁹ uob. Hoc posteriori genē contemplationis. rapi desiderat
pfecta anima in castissimos amplexus sponsi sui dicens. Osculetur me
o. o. s. Ac si diceret. Ego n uirtib⁹ meis. n in dustria. n mētis. ad contē
planda gaudia dīni mei assurgere ualeo/ s; ipse osculet̄ me. o. o. s/ s;
q̄ gīa fiat p̄ doctrinā. n p naturā. s; p grām suā osculet̄ me. o. o. sui.
Illud autē m̄ grām opatus. æ opus. æ modū opis. elegant̄ expsit. Cū ēn
dicit osculetur: opatus grā monstrat̄/ cum autē supponit osculo. ipsū
opus. i. contemplatio designat̄/ cum ū adiungit oris sui. modus opis.
scil quom̄ fiat contemplatio cuidem̄ exp̄mitur: P os q̄ppe ūbū intelligit̄.
Fit autē contemplatio ex condescensione ūbi dī ad humanā naturā p grām/
æ exaltatione cīdē naturę adipsū ūbum p diuinū amorē. Nec absurdū
cuiquā uideri debet. si in contēplatione ūbi dī hec ita distinguamus/
cū cīdē quoq; ūbi in carnationē. eōdē ordine factā augīn testatur.